

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

23 maart 2005

HOORZITTING

over vzw de Rand

VERSLAG

**namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door de heer Sven Gatz**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge.

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Wim Van Dijck, mevrouw Greet Van Linter, de heer Luk van Nieuwenhuysen, mevrouw Gerda Van Steenberge;

mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heren Steven Vanackere, Luc Van den Brande, Eric Van Rompuy;

de heer Sven Gatz, mevrouw Dominique Guns, de heer Francis Vermeiren;

de heer Jos Bex, de dames Else De Wachter, Elke Roex.

Plaatsvervangers:

de heer Herman De Reuse, de dames An Michiels, Monique Moens, de heren Erik Tack, Joris Van Hauthem;

mevrouw Cathy Berx, de heren Ludwig Caluwé, Tom Dehaene, Jan Laurys;

de heren Marc Cordeel, Herman Schueremans, Gilbert Van Baelen;

de heren Flor Koninckx, Marcel Logist, mevrouw Anissa Tamsamani.

Toegevoegde leden:

de heer Eloi Glorieux;

de heer Mark Demesmaecker;

de heer Christian Van Eyken.

INHOUD

	Blz.
1. Uiteenzetting door mevrouw Anita Van der Speeten, waarnemend voorzitter van vzw de Rand	4
2. Uiteenzetting door de heer Eddy Frans, algemeen directeur vzw de Rand	4
3. Uiteenzetting door de heer Henry Coenjaarts, hoofdredacteur van de RandKrant	9
4. Vragen van de leden en antwoorden van de sprekers	10

De Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand hield op 24 februari 2005 een hoorzitting over vzw de Rand. Sprekers waren: mevrouw Anita Van der Speeten, waarnemend voorzitter van vzw de Rand, en de heren Eddy Frans, algemeen directeur vzw de Rand, en Henry Coenjaarts, hoofdredacteur van de RandKrant.

1. Uiteenzetting door mevrouw Anita Van der Speeten, waarnemend voorzitter vzw de Rand

Mevrouw Anita Van der Speeten, waarnemend voorzitter vzw de Rand: In de eerste plaats wil ik uzelf en de leden van de commissie van harte danken voor de kans die ons geboden wordt om op dit parlementaire forum een toelichting te komen geven bij onze werking. Als belangrijke actor op het terrein voor het uitvoeren van het beleid in de Vlaamse Rand, denken we inderdaad dat het van belang is dat de parlementsleden geregeld worden geïnformeerd over onze activiteiten en bekommernissen. Ook in het verleden, met name in mei 2001 en maart 2003 waren we reeds hier te gast. We kunnen dus al spreken van een kleine traditie.

Ik vermoed dat één van de concrete aanleidingen om ons vandaag uit te nodigen de nieuwe beleidsnota van de Vlaamse Regering is met betrekking tot het beleid in de Vlaamse Rand. Deze beleidsnota werd hier midden november besproken samen met de bevoegde coördinerende minister Frank Vandenbroucke.

Gelet op onze ervaringen gedurende de eerste jaren van de werking van vzw de Rand, zijn wij bijzonder verheugd dat de minister de notie 'samenwerking' tussen alle actoren op het terrein bijzonder hoog in het vaandel draagt. Het lijkt ons inderdaad van ontzettend groot belang dat de talrijke uitdagingen die zich in deze regio stellen en die meestal een specifieke beleidsmatige aanpak vergen, het voorwerp uitmaken van goed en structureel overleg tussen alle betrokken beleidsactoren, zowel op het beleidsconcipiërende als op het beleidsuitvoerende vlak. We denken hier onder meer aan de verschillende betrokken Vlaamse ministers, maar zeker ook aan de provincie Vlaams-Brabant, de gemeenten in deze regio en tal van instellingen zoals Vlabinvest en vzw de Rand, zonder het georganiseerde middenveld te willen vergeten.

Uit de uitnodiging die we van u mochten ontvangen, blijkt dat u graag wat meer had vernomen over de wijze waarop vzw de Rand nu kan werken

en werkt. Om dit uitvoerig uit de doeken te doen geef ik nu graag het woord aan Eddy Frans, algemeen directeur van vzw de Rand.

2. Uiteenzetting door de heer Eddy Frans, algemeen directeur vzw de Rand

De heer Eddy Frans, algemeen directeur vzw de Rand: Vooraleer in te gaan op de huidige werking met zijn successen en beperkingen, breng ik graag nog enkele feitelijkheden uit het verleden in herinnering. Deze feiten illustreren ook de groei-curve die vzw de Rand heeft doorgemaakt inzake opdrachten en activiteiten.

Vzw de Rand werd eind 1996 opgericht na het decreet van het Vlaams Parlement dat de Vlaamse Regering de machtiging gaf om deze organisatie op te richten. De doelstelling werd zeer algemeen geformuleerd: het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand ondersteunen en bevorderen. Vzw de Rand werd operationeel vanaf 1997. Haar eerste opdracht bestond erin om de zes bestaande gemeenschapscentra, waarvan het beheer aan de vzw werd toevertrouwd te exploiteren in de geest van de zonet vermelde doelstelling. Vanaf 1999 werden voor een aantal bijzondere bijkomende opdrachten stafmedewerkers in dienst genomen: één voor jeugd, één voor onthaal en integratie, en één voor taalsensibilisatie. Vanaf het jaar 2000 werd gestart met de publicatie van maandelijks gemeenschapskranten in elk van de zes faciliteitengemeenten. De provincie en de Vlaamse Gemeenschap legden hiervoor de middelen op tafel.

In 2002 werd ook de uitgave van RandKrant, tot dan toe een realisatie van een aparte specifieke vzw, toevertrouwd aan vzw de Rand. De noodzakelijke middelen hiervoor werden dan ook overgeheveld naar vzw de Rand. In datzelfde jaar kreeg vzw de Rand een projectmatige opdracht om ook inzake sportondersteuning in de zes faciliteitengemeenten actief te zijn. Dit gebeurt nog steeds, met de moeilijkheid dat het over projectmiddelen gaat (ten belope van 120.000 euro per jaar), die elk jaar opnieuw moeten worden bepleit en verkregen. Ten slotte dient vermeld dat vanaf 2004 het culturele luik (dus niet het groene luik) van het Bruegel-project aan het beheer van vzw de Rand werd toevertrouwd. Ook hier werden de nodige middelen overgeheveld vanuit de betreffende begrotingsposten. Deze opsomming brengt duidelijk tot uiting

dat vanuit de overheid in de loop der jaren steeds nieuwe en meer opdrachten aan vzw de Rand werden toevertrouwd. Dit is op zich positief, omdat het illustreert dat het vertrouwen in de organisatie blijkbaar groot genoeg is om ze een belangrijke coördinerende plaats te geven op het terrein inzake de uitvoering van het Randbeleid.

Dit heeft ook voor gevolg gehad dat in absolute cijfers de subsidiëring van de organisatie in de loop der jaren sterk toenam. Dit beeld dient echter gecorrigeerd te worden met de vaststelling dat de subsidieverhogingen telkens kwamen in functie van middelen nodig voor nieuwe opdrachten. De middelen toegekend voor de basisopdrachten (werking van de gemeenschapscentra, initiatieven inzake onthaal en integratie van anderstaligen) werden niet verhoogd, zelfs niet geïndexeerd. Door de toegenomen kosten zorgt dit op dit ogenblik voor een serieus probleem.

Als laatste feitelijk gegeven wil ik graag vermelden dat in 2004 het Vlaams Parlement een decreet heeft goedgekeurd houdende de omvorming van vzw de Rand tot een privaatrechterlijke EVA (extern verzelfstandigd agentschap). Dit initiatief kaderde in de hele operatie Beter Bestuurlijk Beleid. Dit decreet maakt het mogelijk dat de provincie Vlaams-Brabant sterker en meer structureel betrokken zou worden in het beheer van vzw de Rand. Het lijkt er echter op dat de hele operatie Beter Bestuurlijk Beleid op dit ogenblik op een laag pitje staat. Het decreet waarbij vzw de Rand een privaatrechterlijke EVA zou worden, is dan ook nog niet in uitvoering gesteld door de Vlaamse Regering.

Voorts zal ik de werking van vzw de Rand toelichten. Ik herhaal nog even de algemene doelstellingen van vzw de Rand: het Nederlandstalige karakter in de regio versterken en ondersteunen, en een aantal initiatieven nemen inzake onthaal en integratie van anderstaligen. Om deze doelstellingen te verzoenen baseert vzw de Rand zich op gemeenschapsvorming. Dat heeft alles te maken met het versterken van het sociale weefsel en het intensiveren van ontmoetingskansen, nodig voor een betere leefkwaliteit in de Rand. Gemeenschapsvorming is ook belangrijk om de gemeenten in de Rand meer te laten zijn dan slaapgemeenten in de schaduw van het grote multiculturele en veeltalige Brussel. Geografisch is vzw de Rand zeer sterk aanwezig in de zes faciliteitengemeenten. Vijf van de zes

gemeenschapscentra van vzw de Rand zijn gevestigd in faciliteitengemeenten. De uitzondering op de regel is de Bosuil in Jezus-Eik, dat deel is van Overijse. Drogenbos is de enige faciliteitengemeente die geen gemeenschapscentrum heeft, al komt daarin wel spoedig verandering. Naast deze sterk geprononceerde aanwezigheid in de faciliteitengemeenten is vzw de Rand ook op een aantal vlakken zoals informatie, taalsensibilisatie, sensibilisatie rond onthaal en integratie, huisvesting, en dergelijke ook, actief in een bredere context van de Vlaamse Rand.

Graag wil ik nu de verschillende aspecten van de werking van vzw de Rand even beschrijven en beoordelen, vooreerst de lokale werking in de zes faciliteitengemeenten op het sociaal culturele vlak.

Zonder overdrijving kan men stellen dat de gemeenschapscentra in de faciliteitengemeenten en in Jezus-Eik een niet meer weg te denken meerwaarde betekenen voor het plaatselijke sociaal-culturele leven. Door de werking plaatsen de gemeenschapscentra de gemeenten onbetwistbaar op de culturele kaart van Vlaams-Brabant. Ze bieden niet alleen een eigen cultureel programma aan maar ondersteunen zeer sterk de plaatselijke culturele dynamieken. Dat uit zich in een grote verwevenheid met het lokale Nederlandstalige verenigingsleven. Actieve professionele en logistieke ondersteuning worden in elke gemeente geboden aan de cultuurraad, de jeugdraad en het sport-overlegorgaan. De jeugdraad wordt professioneel bijgestaan om het jeugdwerkbeleidsplan te maken en op te volgen. Binnenkort moet er een nieuw jeugdwerkbeleidsplan ingediend worden en eens te meer werken de zes faciliteitengemeenten zelf daar niet aan mee. Het plan moet opgesteld worden door het jeugdwerk zelf. Door de projectsubsidieering is het mogelijk om de plaatselijke sportclubs te ondersteunen.

Bij het onthaal van de gemeenschapscentra kunnen geïnteresseerden informatie verkrijgen over het lokale sociaal-culturele aanbod, over huisvestingsondersteuning, taallessen, het Randbeleid van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie.

De functies die vzw de Rand in deze gemeenten opneemt, zijn eigenlijk opdrachten die in een normale Vlaamse gemeente van het gemeentebestuur worden verwacht. Het is geen geheim dat de

gemeentebesturen in de zes facilititeitengemeenten slechts een te verwaarlozen rol spelen in het ondersteunen van het culturele leven. Daarenboven laten ze tal van kansen onbenut om in te spelen op Vlaamse regelgeving. Zo zijn er nog altijd facilititeitengemeenten die niet aan de basisvoorwaarden van het decreet Lokaal Cultuurbeleid voldoen en die niet alleen geen inspraakorgaan voor cultuur hebben maar zelfs geen bibliotheek. Alleen Wemmel heeft momenteel een erkende bibliotheek.

De werking van vzw de Rand heeft een groot effect op het lokale vlak. In de eerste plaats is het lokale Nederlandstalige verenigingsleven zeer actief en dynamisch. Voorts wordt er zeer intensief gebruik gemaakt van de infrastructuur van de diverse gemeenschapscentra en wordt de kwaliteit van het aanbod en de dienstverlening van de vzw de Rand sterk gewaardeerd. Het is dan ook logisch dat in de tot nu toe wat verwaarloosde gemeente Drogenbos ook een kleinschalig gemeenschapscentrum zal komen. Deze principebeslissing is al genomen. Een gebouwtje naast het museum Felix de Boeck is ter beschikking gesteld. Middelen voor verbouwing zijn vastgelegd. Er wordt nu nog enkel gewacht op de bouwvergunning. Ook zijn er nog geen werkmiddelen voor dit gemeenschapscentrum dat zal luisteren naar de naam de Muze.

De vzw heeft ook lokale activiteiten voor taalsensibilisatie en taallessen. Voor de uitstraling en het imago van de Vlaamse Gemeenschap in de zes facilititeitengemeenten en voor de beeldvorming ten aanzien van de talrijke anderstaligen, niet alleen Franstaligen, is het belangrijk dat laagdrempelig en dus kort bij huis taallessen Nederlands worden aangeboden. Vandaar dat vzw de Rand samenwerkingsverbanden heeft gestart met verschillende centra voor volwassenenonderwijs die taallessen komen organiseren in de gemeenschapscentra. Vzw de Rand stelt daarvoor zijn lokalen ter beschikking. Inhoudelijk kan vzw de Rand zich dan ook toespitsen op de omkadering van de cursisten, bijvoorbeeld door conversatiegroepen op te richten en te laten functioneren en door een artistiek aanbod voor cursisten Nederlands te programmeren. Vzw de Rand treedt ook op als coproductent. We streven naar theatervoorstellingen met een beperkte woordenschat, die niet kinderachtig zijn en volwassenen aanspreken.

In de zes facilititeitengemeenten wordt maandelijks in alle bussen een gemeenschapskrant bedeed. Deze publicaties bevatten nieuws uit de gemeente,

uit het gemeenschapscentrum, uit het verenigingsleven, uit de provincie en uit de Vlaamse Gemeenschap. Deze publicaties vullen de lacune in die het gevolg is van het beperkte en selectieve informatiebeleid van de gemeenten zelf. De gemeenten vertikken het vaak om de informatie die vanuit de provincie Vlaams-Brabant of vanuit de Vlaamse Gemeenschap wordt aangereikt, op een loyale en objectieve manier door te geven. In deze gemeenschapskranten wordt in principe alleen in het Nederlands gepubliceerd, maar bij uitzondering worden artikels ook in andere talen vertaald. Uit een lezersonderzoek van INRA, uitgevoerd in 2003, is gebleken dat deze publicaties erg gewaardeerd worden door de inwoners.

Met de maandelijks publicatie van RandKrant bedienen we de hele rand rond Brussel, met een oplage van 140.000 exemplaren. Deze publicatie is sinds 2002 ondergebracht bij vzw de Rand, maar kan verder functioneren zoals voorheen, met een onafhankelijke hoofdredacteur. Uit het onderzoek van Censydiam en van INRA bleek dat de lezersreacties ook hier zeer positief zijn. De heer Coenjaarts zal hierover straks een toelichting geven.

Taalsensibilisatie en onthaal en integratie van anderstaligen behoren eveneens tot de opdracht van vzw de Rand. Hiervoor kan de vzw slechts beperkte middelen en een beperkt personeelsbestand inzetten, namelijk een stafmedewerker voor onthaal en integratie en een voor taalsensibilisatie. We proberen een aanwezigheidspolitiek te voeren bij evenementen waar anderstaligen samenkomen, bijvoorbeeld beurzen zoals de Welcome Fare voor buitenlanders die zich in ons land willen vestigen. We organiseren specifieke evenementen voor anderstaligen, om hen te laten kennismaken met onze cultuur en onze samenleving, bijvoorbeeld de lezingenreeks Speakers Corner. We coproduceren een theateraanbod voor cursisten Nederlands, in de zomermaanden bieden we taalstages aan voor kinderen, we hebben een welkomstpakket ontwikkeld voor nieuwe inwoners, we hebben een brievenactie georganiseerd naar de bedrijven en er is een taalloket.

Eigenlijk zou er op een meer structurele manier met de anderstaligen moeten kunnen worden samengewerkt, via netwerken. Sommige van die netwerken maken nu al gebruik van onze centra. Dat geldt zeker voor De Kam in Wezembeek-Oppem en

voor De Bosuil in Jezus-Eik. Dat is positief, want het betekent dat ze openstaan voor een kennismaking met de Vlaamse Gemeenschap. Op dergelijke opportuniteiten zouden we actiever moeten inspelen, maar dat vergt middelen die we op dit ogenblik niet hebben.

Met een brievenactie maken we de bedrijven die in de rand reclame maken, attent op het Nederlandstalige karakter van de regio. Hierbij worden we ondersteund door een aantal gemeentebesturen en door de provincie Vlaams-Brabant. Samen met de provincie Vlaams-Brabant voeren we ook sensibilisatieacties ten aanzien van handelaars om Nederlands te spreken met klanten die proberen om onze taal te leren.

Er is nood aan meer behoeftenonderzoek bij de brede en gedifferentieerde groep van anderstaligen. Zo zouden we gericht op de behoeften van anderstaligen kunnen inspelen, niet om iedere behoefte meteen in te vullen, wel om meer aanknopingspunten te vinden, wat kan leiden tot meer contacten en meer respect voor de Vlaamse Gemeenschap.

Het Huis van het Nederlands zal in de toekomst in elk geval een belangrijke taak hebben voor het ontsluiten en het op maat aanbieden van taallessen Nederlands. Vzw de Rand heeft bij politici gepleit voor een apart Huis van het Nederlands voor deze regio, maar zonder succes. Nu pleiten we voor sterke antennes van het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant dat in Leuven zal gevestigd zijn.

Inzake Huisvesting beperken onze activiteiten zich tot het geven van informatie over het gevoerde beleid en het doorspelen van problemen naar politieke verantwoordelijken bij de provincie en de Vlaamse Regering.

Toen tijdens de vorige regeerperiode bleek dat de ambitieuze doelstellingen van het Bruegelproject niet werden waargemaakt op het terrein, heeft minister Van Grembergen aan Hugo De Greef, bekend als intendant van Brugge 2002, de opdracht gegeven voor dit Bruegelproject een langetermijnvisie uit te schrijven. Dat vergt wel wat tijd. In afwachting werd afgesproken het groene luik verder te laten behandelen door de administratie Aminal. De middelen voor Cultuur zouden voorlopig ondergebracht worden bij vzw de Rand die aan het culturele luik invulling zou kunnen geven

in een geest van continuïteit. Vorig jaar en het jaar daarvoor werden aldus activiteiten georganiseerd in Gaasbeek en in het domein van Groenenberg. Er was ook altijd een tentoonstellingsluik. Vorig jaar werkten we sterk samen met de stad Vilvoorde rond de hommage aan beeldhouwer Rik Poot.

Voor 2006 hebben we een vrij ambitieus tentoonstellingsproject rond de impact die de figuur van Bruegel nu nog steeds heeft. Guido Vereecken, de gewezen directeur van De Brakke Grond, en nu medewerker van de Rand, trekt dit Bruegelproject. Dit project zal een centraal luik hebben in Brussel, maar we proberen ook de drie grote attractiepolen van de Rand, namelijk Tervuren, Meise en Gaasbeek hierbij te betrekken.

Er zit veel evolutie in het dossier van de provincie Vlaams-Brabant om de groene gordel rond Brussel ook op toeristisch vlak sterk te promoten. De provincie vraagt dat onze vzw hierin een rol zou spelen, maar bij gebrek aan middelen proberen we die boot wat af te houden.

In de uitnodiging voor deze hoorzitting werd expliciet gevraagd naar de link tussen Ring-TV en vzw de Rand. In het regeerakkoord staat dat voor Ring-TV een oplossing zou worden gezocht die er zou in bestaan dat vzw de Rand ondersteuning moet bieden. Er zijn gesprekken bezig in hoofde van coördinerend minister Vandenbroucke. Wij zijn daarbij op dit ogenblik niet betrokken. We zullen op het gepaste moment wel geïnformeerd worden over hoe men de dingen wil aanpakken.

In vorige actieplannen met betrekking tot het beleid in de Vlaamse Rand was er soms sprake van het uitwerken van een globaal communicatieplan voor de Vlaamse Rand. Tot nog toe is dat echter nog niet gebeurd. Men kan zich bijvoorbeeld afvragen hoe men anderstaligen het best kan benaderen. Soms zegt men dat dit een taak is van de gemeenschapskranten, soms dat het een taak is van de RandKrant of dat Ring-TV een aanbod zou moeten doen. Er is echter geen samenhangend concept ontwikkeld. TV-Brussel heeft wel een bepaalde expertise opgebouwd met een systeem van ondertiteling die via teletekst kan worden opgeroepen, wat de overdracht van informatie naar anderstaligen mogelijk maakt. Blijkbaar functioneert dit systeem wel.

Tijdens de hoorzitting van 2003 heb ik mijn beklag gemaakt over de spanningen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant over opties voor het beleid in de Rand. Het gevolg was toen dat we in een nogal oncomfortabele rol zaten tussen de twee overheden in. Uit de beleidsnota blijkt nu dat minister Vandenbroucke dat op een andere manier wil aanpakken. Hij wil blijkbaar een sterk aandachtspunt maken van samenwerking in deze regio. Op het ambtelijke niveau zou een task force worden opgericht, onder het voorzitterschap van gouverneur De Witte. We hopen in elk geval dat de samenwerking in een betere verstandhouding zal kunnen verlopen dan in het verleden.

Men heeft ervoor geopteerd niet langer te werken met twee beheersovereenkomsten, namelijk één met de Vlaamse Gemeenschap en één met de provincie Vlaams-Brabant. Er zou worden gestreefd naar een enkele beheersovereenkomst tussen de drie partners. Dat is een goed idee en ik hoop dat men daarmee nu vooruitgang boekt en dat we allemaal in dezelfde richting kunnen denken en werken.

Als we het over relaties tot overheden hebben, mogen we ook de gemeentebesturen van de gemeenten in de Rand niet vergeten. Reeds meer dan een jaar geleden werd in het vooruitzicht gesteld dat er een platform zou worden opgericht van de 13 andere gemeentebesturen om expertise en ervaringen uit te wisselen inzake beleid Vlaams karakter en beleid onthaal en integratie op gemeentelijk niveau. Vzw de Rand hoopt dat dit platform er nu snel zal komen en dat vzw de Rand er actief bij betrokken zal worden. Het is weinig waarschijnlijk dat de besturen van de faciliteitengemeenten hieraan zullen participeren, maar dat zal niemand verwonderen. De bevoegde gedeputeerde zal een initiatief nemen.

Tot slot van mijn inleiding wil ik graag enkele aanbevelingen en mogelijke actiepunten opsommen. Niet toevallig ben ik tot een lijstje van tien gekomen. Beschouw dit dus als een vraag van vzw de Rand om in de komende regeerperiode werk te maken van deze tien aanbevelingen. De volgorde is volkomen willekeurig:

1. De oprichting van een platform van gemeenten in de Rand om informatie en ervaring uit te wisselen op het vlak van het beleid Nederlandstalig karakter en het beleid onthaal en inte-

gratie van anderstaligen. De provincie zal hier toe het initiatief nemen, maar het is belangrijk dat ook leden van de Vlaamse Regering en vzw de Rand hieraan actief participeren.

2. Het ontwikkelen en zo mogelijk vanaf 2007 implementeren van een nieuwe globale visie op het Bruegelproject. Vzw de Rand blijft beschikbaar om hierin een rol als coördinerende en participerende instantie te spelen. Waarom vanaf 2007? Vooreerst omdat vzw de Rand al plannen ingevuld heeft tot en met 2006, ten tweede omdat er op Vlaams niveau pas vanaf 2007 enige budgettaire ruimte zou zijn, en er zullen voor een ernstige invulling van het Bruegelproject middelen nodig zijn.
3. Het betrekken van vzw de Rand bij de zogenaamde randtoets van nieuwe decreten en reglementeringen. Deze randtoets is voorzien in het regeerakkoord. Vzw de Rand zou graag als een van de partners de kans krijgen om als antenne te fungeren en reacties te formuleren op geplande reglementeringen en decreetgeving. Er zou een nieuw gemeentedecreet in de maak zijn; het zou goed zijn dit ook te bekijken vanuit de specifieke invalshoek van de zes faciliteitengemeenten.
4. Het spoedig tot stand brengen van een nieuwe beheersovereenkomst tussen vzw de Rand, de provincie en de Vlaamse Gemeenschap.
5. Ook bij het niet in uitvoering stellen van het EVA-decreet, het implementeren van een nieuwe beheersstructuur bij vzw de Rand waarbij de provincie meer structureel wordt betrokken in de organisatie.
6. Het voorzien van meer middelen voor vzw de Rand. Deze moeten prioritair geïnvesteerd worden voor de basisopdrachten en wel ten behoeve van de initiatieven onthaal en integratie, de professionele versterking van de gemeenschapscentra, de indexering van de werkmiddelen voor activiteiten en publicaties en ten slotte het professionaliseren van de ICT binnen de organisatie.
7. Het operationaliseren van gemeenschapscentrum de Muze in Drogenbos.

8. Het oplossen van het infrastructureel probleem van de Boesdaalhoeve. Idealiter zou de Vlaamse Gemeenschap eigenaar moeten worden van de Boesdaalhoeve (nu eigendom van het gemeenschapsonderwijs) en zoals bij de andere centra die infrastructuur ter exploitatie ter beschikking stellen van vzw de Rand. Vzw de Rand deelt de Boesdaalhoeve met het Conservatorium van Brussel.
9. Op een aantal welgekozen actieterreinen een samenwerking op het getouw zetten met Brussel. Dit is ondermeer noodzakelijk op het vlak van het sensibilisatiebeleid huisvesting, de promotie van culturele initiatieven, het onthaal van anderstaligen, het regionale informatiebeleid.
10. De taakstelling van vzw de Rand uitbreiden met een nieuwe opdracht, met name het uitbouwen van een studie en documentatiecentrum voor de Vlaamse Rand rond Brussel. Ik verwijs hierbij naar de bespreking in uw commissie van 18 november 2004. Vzw de Rand is bereid deze opdracht te aanvaarden, mits we daarvoor bijkomende middelen krijgen.

3. Uiteenzetting door de heer Henry Coenjaarts, hoofdredacteur van de RandKrant

De heer Henry Coenjaarts, hoofdredacteur RandKrant: RandKrant is nu negen jaar jong en is er in die periode in geslaagd bij menig een in de Vlaamse Rand een graag geziene maandelijkse gast te worden. Dat blijkt niet alleen uit de vele reacties die wij krijgen. Het wordt ook bevestigd door lezersonderzoek dat al een jaar na de start van het blad in 1998 werd gehouden door het onderzoeksbureau Censydiam, en meer recent door een onderzoek van het bureau INRA in het voorjaar van 2003.

Uit het Censydiamonderzoek in 1998 bleek dat een grote meerderheid van de ondervraagden RandKrant een goed initiatief vindt om het Nederlandstalige karakter van de Rand te benadrukken. De kwaliteit van de artikels, de begrijpelijkheid en de vormgeving werden positief beoordeeld. Ook de vaste rubrieken in het blad bleken volgens het onderzoek van Censydiam erg in de smaak te vallen.

Uitgaande van enkele aanbevelingen in dat onderzoek, werd in de daaropvolgende jaren verder

gewerkt om RandKrant nog aantrekkelijker te maken voor zijn lezers. Zo kwam er vanaf september 1999 een maandelijkse agenda Randuit op acht extra pagina's waarin de belangrijkste culturele en andere activiteiten in de Rand overzichtelijk staan gegroepeerd. Vanaf december 2000 werd het blad verlucht met een stripverhaal. Aan de inhoudelijke formule werd evenwel niet geraakt. Die steunt nog steeds op drie pijlers: een belangrijk sociaal-economisch luik waarin veel aandacht gaat naar het beleid en de initiatieven van de Vlaamse Regering en de provincie Vlaams-Brabant ten behoeve van de Rand, voorts een cultureel luik waarin naast de agenda toelichting wordt gegeven bij in het oog springende evenementen, en ten slotte een human-interestluik met onder meer een groenrubriek, een restaurantrubriek en een pagina waarop een buitenlandse inwoner van de rand wordt geportretteerd.

Uit het onderzoek van het bureau INRA dat in maart 2003 in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap bij een representatief staal van 1064 lezers werd gehouden, blijkt onomwonden dat RandKrant door zijn lezers erg wordt gewaardeerd.

Het blad groeide blijkens die enquête uit tot het meest bekende huis-aan-huisblad in de Rand. De waardering voor de inhoud ligt erg hoog; 76 procent van de ondervraagden vinden het blad zeer goed tot eerder goed, 20 procent heeft geen uitgesproken mening en slechts 4 procent van de ondervraagden vinden RandKrant niet goed.

In de toptien van de interessantste rubrieken staat het culturele katern Randuit afgetekend op kop, gevolgd door de rubriek Van A tot Z met kort gemeentelijk nieuws, de groenrubriek Van Huizen en Tuinen, de restaurantbespreking en de maandelijkse column. Daarnaast vinden de meeste ondervraagden dat het blad een goede mix van informatie bevat over het reilen en zeilen in de Rand. Men is ook erg tevreden over de vormgeving, de illustraties en de begrijpelijke manier waarop de artikels worden geschreven. Het merendeel van de respondenten vindt ook dat de inhoud van het blad bijdraagt tot het versterken van het Vlaamse karakter van de Rand. Daarnaast wordt gewaardeerd dat RandKrant door middel van korte, anderstalige samenvattingen ook niet-Vlamingen probeert te interesseren voor wat leeft in de Rand.

Als we de resultaten van deze enquête bekijken in het licht van de doelstellingen die de Vlaamse overheid met RandKrant wil realiseren, meen ik te mogen stellen dat we daaraan voor een belangrijk deel tegemoet komen. RandKrant kreeg van bij de start een dubbele opdracht. Enerzijds moet het blad het Nederlandstalige karakter van de Rand ondersteunen en beklemtonen en de bewoners in de ruimste zin informeren over wat er leeft in hun regio.

Anderzijds werd RandKrant als medium in het leven geroepen om de integratie van de vele anderstaligen in de Rand te bevorderen. In die laatste opdracht zijn we mijns inziens tot op heden maar gedeeltelijk geslaagd. Uit het onderzoek van INRA, waarin ook 229 Franstaligen werden ondervraagd, blijkt dat zij het blad zeer goed kennen, het ook lezen en appreciëren. Er zijn echter geen gegevens voorhanden over de appreciatie van RandKrant bij de vele buitenlanders die het blad krijgen. We weten niet in welke mate het blad door hen gelezen wordt, maar ik maak me daar geen illusies over. Veel buitenlanders in de Rand focussen nu eenmaal vooral op Brussel en laten zich bij voorkeur informeren door een blad als The Bulletin dat volledig op hun maat gesneden is.

Minister Frank Vandenbroucke heeft in zijn beleidsnota voor de Rand beloofd dat hij samen met ons en de vzw de Rand wil onderzoeken hoe we de buitenlanders beter kunnen bereiken. In het verleden is al gepoogd om via advertenties voor RandKrant in The Bulletin de belangstelling van de buitenlanders te wekken, maar persoonlijk denk ik dat er meer zal moeten gebeuren. Een belangrijke vraag die in dit verband rijst, is of je met één medium twee zo uiteenlopende doelstellingen kunt realiseren.

Tot slot wil ik nog even stilstaan bij de budgettaire situatie van RandKrant. We krijgen van de Vlaamse Gemeenschap momenteel een jaarlijkse subsidie van 397.000 euro. De provincie Vlaams-Brabant stelt jaarlijks 235.500 euro ter beschikking. De subsidies voor het blad zijn van bij de start in 1997 niet substantieel gestegen, met dien verstande dat er wel een bijkomende subsidie van in totaal 45.000 euro werd verleend voor de acht extra pagina's van de agenda Randuit en voor het stripverhaal.

In het verleden zijn we al verschillende keren geconfronteerd met stijgende kosten, zoals bijvoorbeeld een gevoelige stijging van de portokosten. Tot op heden konden die prijsstijgingen worden gecompenseerd met besparingen binnen het beschikbare budget en het heronderhandelen van de lopende contracten met de drukker en de vormgever. Die marges zijn evenwel niet eindeloos rekbaar. Als we binnenkort bijvoorbeeld worden geconfronteerd met een hogere papierprijs – hetgeen niet ondenkbaar is – dan duiken we onvermijdelijk in het rood.

Om het blad ook in de toekomst leefbaar te houden en om nieuwe initiatieven te kunnen ontwikkelen, lijkt het me absoluut noodzakelijk dat de overheid tijdig bijkomende middelen ter beschikking zou stellen.

4. Vragen van de leden en antwoord van de sprekers

Mevrouw Else De Wachter: Ik vind het heel interessant om een duidelijke kijk te krijgen op vzw de Rand. De heer Frans stelde dat er in verschillende gemeenten niets gebeurt op het vlak van jeugdwerkbeleidsplannen, lokaal cultuurbeleid, enzovoort en dat vzw de Rand de jeugdwerking en de cultuursector ondersteunt om toch de nodige subsidies nog binnen te halen. Op korte termijn lost men daarmee het probleem op, maar op langere termijn komt men terecht in een vicieuze cirkel: de gemeentebesturen zijn te nalatig om plannen te maken en vzw de Rand springt op de kar om subsidies binnen te halen. Komen die subsidies rechtstreeks bij de jeugdwerking terecht of bij de gemeentebesturen of gebeurt dit via vzw de Rand?

Verder stel ik frustratie vast bij de vzw de Rand omdat men niet rechtstreeks wordt betrokken als er concrete projecten op stapel staan. Er dient meer aan gedacht te worden om de vzw vroeger en frequenter te betrekken.

Wat is de evolutie van de Nederlandse lessen die worden gegeven in de lokalen die de vzw ter beschikking stelt? In samenwerking met de provincies zijn er bewustmakingsacties ten aanzien van de handelaars. Zijn er nog andere acties? Ik vraag me af of het mogelijk is om de RandKrant te ontvangen. Dat helpt om de zaken beter op te volgen.

Mevrouw Dominique Guns, waarnemend voorzitter: De RandKrant wordt normaal gezien gestuurd naar alle leden van deze commissie.

De heer Eddy Frans: Het is geen enkel probleem om de krant toegestuurd te krijgen. Ik zal nagaan of alle leden van de commissie in het adressenbestand zijn opgenomen. Als dat niet het geval is, zal dat worden aangepast.

De heer Henry Coenjaarts: Bij de start van de RandKrant is beslist dat alle Vlaamse parlementsleden de krant zouden krijgen. Ik weet niet of er daarin verandering is gekomen. Daar moet zeker werk van gemaakt worden.

Mevrouw Else De Wachter: Ik wilde zeker geen kritiek geven. Verder stelt men dat de RandKrant niet voldoende is om buitenlanders te bereiken. Een belangrijke taak kan weggelegd zijn voor Ring-TV.

De heer Eloi Glorieux: Kunnen jullie een aantal voorbeelden geven van de manier waarop de basiswerking te lijden heeft omdat de budgetten niet zijn aangepast? Welke budgetten hebben jullie nodig voor een optimale basiswerking?

In welke mate kunnen andere gemeenten uit de Vlaamse Rand met een hoge druk van Franstaligen een beroep doen op ondersteuning voor Nederlandse taallessen? Verder is het belangrijk om een zicht te krijgen op de netwerken van anderstaligen, waarbij niet gefocust mag worden op de faciliteitengemeenten. Zijn die bekend?

Wat is standpunt van vzw de Rand tegenover de stelling dat het groene karakter van de Rand één van de garanties is om het Vlaamse karakter te bewaren? Is het mogelijk om naast het culturele ook het groene karakter te versterken?

Wat betreft de invloed van de RandKrant op buitenlanders is het belangrijk om een zicht op de kanalen van de buitenlanders te krijgen. Is de invloed van Ring-TV op de buitenlanders bekend? In welke mate is er samenwerking tussen vzw de Rand en Ring-TV om bepaalde projecten uit te werken of functioneren beide naast elkaar?

De heer Sven Gatz: Parlementsleden maken nogal eens de fout om het Randbeleid te laten samenvallen met de activiteiten van vzw de Rand. Het Randbeleid is evenwel veel ruimer.

Kunnen jullie meer uitleg geven over het culturele onderdeel van het Bruegelproject? Wordt de nota van Hugo De Greef verder uitgewerkt? Wat is de timing van het project? Ik zou er overigens nogmaals willen op aandringen om aan minister Vandenbroucke te vragen het rapport van Hugo De Greef aan de commissieleden te bezorgen.

Ik druk mijn waardering uit voor de RandKrant. Jullie hebben een goede toon gevonden om de bevolking in de Rand te informeren en het Vlaamse karakter te benadrukken. Op die manier kan een ruim publiek worden bereikt. Een aantal buitenlanders wordt evenwel niet bereikt. Bestaat de mogelijkheid om tegenover de buitenlanders aan beeldvorming te doen als jullie meer middelen zouden hebben? Zijn er daarover bepaalde ideeën?

Het is de bedoeling om de vzw de Rand om te vormen tot een EVA. Is het niet mogelijk om in afwachting van de omvorming om bestuurders van de provincie Vlaams-Brabant in de vzw op te nemen?

Wat houdt de ondersteuning van sportclubs in? Kunnen jullie daarover meer uitleg geven? Hoe zien jullie de samenwerking met de antenne(s) van het Huis van het Nederlands? De expertise die men in het Huis van het Nederlands in Brussel aan het opbouwen is, zien jullie die bruikbaar?

Jullie doen een brievenactie ten aanzien van het bedrijfsleven. Hoe pakken jullie dat aan? Welke reacties van de bedrijven en de middenstand krijgen jullie? Wat zijn de resultaten?

In uw tien 'verzuchtingen' stelt u dat het interessant zou zijn om een studie- en documentatiecentrum voor de Vlaamse Rand uit te bouwen. Daar zijn we niet tegen maar het kost natuurlijk wel geld. Acht u geen samenwerkingsverband mogelijk met het al bestaande Centrum voor de Interdisciplinaire Studie van Brussel van professor Els Witte (VUB), dat toch al knowhow heeft opgebouwd?

De heer Francis Vermeiren: Iedereen van ons onderschrijft het nut en de werking van de vzw de Rand. Maar dat belet ons niet om uit te kijken naar verbeteringen en vragen te stellen. Het valt me op dat u zeer veel negatieve bedenkingen formuleert, die altijd gericht zijn naar andere instanties. Zo pleit u voor samenwerking tussen alle actoren, maar zegt

u tegelijkertijd dat het niet lukt met de provincie, dat het beter kan met het ministerie en binnen de faciliteitengemeenten. U gaat dus eigenlijk uit van een gemis aan samenwerking.

Ik geef enkele voorbeelden. U zegt dat de gemeentebesturen in de zes faciliteitengemeenten tal van kansen onbenut laten om in te spelen op Vlaamse regelgeving. Om welke kansen gaat het? Wat is de reden daarvoor? Hoe gaat u daarop reageren? Wat gaat u doen om de samenwerking te verbeteren, zelfs met de gemeentebesturen die niet altijd even positief tegenover u staan? In bepaalde gemeenten als Kraainem zie ik toch wel een positieve samenwerking. Voor Drogenbos biedt u zelf een voorstel tot verbetering.

U spreekt ook over de taallessen en taalsensibilisatie. Tot wie richten de taallessen zich? Wie volgt ze? Wat kosten ze? Wat zijn de resultaten? Ik zou daarover graag eens wat statistieken zien, ook over de acties in het kader van taalsensibilisatie. Men boekt waarschijnlijk immers veel meer resultaat bij de buitenlanders dan bij de Franstaligen, die we toch in de eerste plaats viseren. Wat moeten we doen om hen te bereiken? Welke rol spelen de taallessen in de inburgering?

Aan de lokale informatie in de gemeenschapskranten erger ik me vaak. In de berichtgeving over de discussies in de gemeenteraad geeft men vaak zeer uitgebreid het standpunt van de Franstaligen weer. De lezer zal eerder geneigd zijn die standpunten te lezen dan de Vlaamse. Geven we, met Vlaamse centen, onze tegenstanders daarmee geen bijkomende argumentatie in handen? Men kan natuurlijk niet verzwijgen wat de Franstalige meerderheid zegt maar men moet duidelijker omschrijven wie wat voorstaat en wat het voordeel daarvan is. Wie is verantwoordelijk voor de verslaggeving: de gemeente of een journalist?

Inzake huisvesting speelt u probleempunten door aan de provincieverantwoordelijken of de betrokken minister in de Vlaamse Regering, maar er zou niets mee gebeuren. Ik ervaar nochtans dat de sociale huisvestingsmaatschappijen een vrij goede rol spelen. Verschillende ministers hebben ook oor gehad voor een uitbreiding van andere initiatieven, zoals nu ook inzake de uitbreiding van Vlabinvest. Wat zijn volgens u dan de probleempunten?

Wat cultuur betreft, verwijst u naar de hommage aan Rik Poot in Vilvoorde, een schitterend initiatief. Wie bepaalt wat men doet en wanneer men iets doet? Ik pleit ter zake voor een betere samenwerking tussen alle actoren.

Ook over de verhoudingen met de overheden laat u zich negatief uit. Ik citeer: "Tijdens de hoorzitting van maart 2003 maakte ik mijn beklag over de spanningen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant inzake opties voor het randbeleid. Het gevolg was toen dat vzw de Rand in een niet steeds zo comfortabele slachtofferrol geplaatst werd tussen twee kibbelende schoonvaders.". Maar waarover kibbelen ze? Omdat er niet genoeg geld is? De gemeenten hebben toch heel wat geld gegeven aan de provincie om in samenwerking met vzw de Rand het toerisme meer te promoten. Zaventem keurde onlangs nog een half miljoen euro goed.

Ik apprecieer de presentatie en het succes van de RandKrant. Het zou het meest gelezen huis-aan-huisblad zijn. Dat verwondert mij, maar verdient een staande ovatie als het klopt. Wordt zij werkelijk meer gelezen dan de Streekkrant en de Passe-Partout?

Mevrouw Anita Van der Speeten: Ja, dat is werkelijk zo.

De heer Francis Vermeiren: Proficiat dan. Toch wil ik erop wijzen dat voorzichtigheid geboden is, hoezeer ik de journalistieke vrijheid ook respecteer. Ik stelde bijvoorbeeld vast dat een groen project van een gemeente, dat in heel Vlaanderen bejubeld en gelauwerd wordt, in de RandKrant wordt gekelderd als onvoldoende groen. Een ander voorbeeld. Twee mensen nemen een restaurant over en zoeken daarvoor krediet. In de RandKrant krijgt de zaak negatieve kritiek, wat natuurlijk slecht is voor een dergelijke onderneming. Zij ging inmiddels op de fles. Is dat de bedoeling van de RandKrant, polemieken uitlokken? Aan welke criteria moeten de freelance journalisten voldoen? Wie draagt de eindverantwoordelijkheid als iemand die zich benadeeld voelt, de RandKrant zou dagvaarden?

Ik besluit dat inspanningen nodig zijn om de actoren samen te brengen, om tot samenspraak tussen de provincie en vzw de Rand te komen.

De heer Wim Van Dijk: In het kader van het Beter Bestuurlijk Beleid wordt de vzw tot EVA omgevormd. In de commissie Bestuurszaken kregen wij al een indeling per beleidsdomein. Daarin figureert vzw de Rand binnen Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Er staan wel twee asterisken achter, wat betekent dat de positionering nog wordt onderzocht. Wat is de mening van de gasten over die positionering?

Helaas moet de vzw in de faciliteitengemeenten vaak in de plaats treden van de gemeentebesturen. Zijn er in weerwil daarvan toch contacten met die gemeentebesturen? Hoe verlopen die en welk terrein bestrijken ze?

De communicatiestrategie voor de Rand, in het bijzonder ten aanzien van anderstaligen, stoot op de grenzen van haar bereik. Om dat te vergroten is een koppeling met Ring-TV nodig. Maar dat vereist een structurele subsidiëring van die zender, die mijns inziens best via de vzw zou verlopen. Het is dan ook jammer dat zij niet bij de onderhandelingen tussen de minister en de zender betrokken is. Wat is uw standpunt?

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Ook voor u is er kennelijk grote onduidelijkheid. U weet evenmin wanneer de omvorming tot EVA doorgevoerd wordt, wanneer het uitvoeringsbesluit er komt, hoe belangrijk dat ook is.

Wat het Bruegelproject betreft, een initiatief dat meer mogelijkheden in zich draagt dan thans worden uitgewerkt, doet u voorlopig het beheer van het culturele luik. Een task force coördineert de verschillende betrokken ministers. Is de vzw daarbij betrokken? Ik heb niet die indruk. Hoe verhouden het platform Randgemeenten en de conferentie van Vlaamse mandatarissen zich tot een en ander?

Zijn de problemen met de personeelsbezetting van de baan? Is het grote verloop van personeel binnen de gemeenschapscentra nog steeds een probleem?

Kwam er iets uit het plan om een gemeenschappelijke strategie met Brussel uit te werken op het vlak van promotie ten aanzien van kandidaat-bewoners? Zo neen, hoe komt dat? De vzw voelde zich destijds de waterdrager van Brussel. Zij moest het culturele aanbod van Brussel mee promoten, maar

ervoer daarbij geen wederkerigheid. Is er beterschap?

Voor sport verlangt u een toezegging op lange termijn. Waaraan wordt het geld thans besteed? Ter financiële ondersteuning van Vlaamse sportclubs? Wat onderneemt u tegen het fenomeen van de verfransing in de sportclubs van de Rand?

Een aantal jaren geleden werden er colloquia over het onthaal van anderstaligen georganiseerd. Daar was sprake van een opleiding op provinciaal niveau gericht op ambtenaren die geconfronteerd werden met anderstaligen. Wordt dat initiatief voortgezet? Kunnen andere ambtenaren dan de provinciale en gemeentelijke daaraan deelnemen? Hebben alle gemeenten deelgenomen aan die opleidingen? Zijn er ook opleiding voor Vlaamse ambtenaren?

Op de vorige hoorzitting maakten de sprekers gewag van een poging tot overleg met de gemeentebesturen van de zes faciliteitengemeenten. Is er nu nog dergelijk structureel of occasioneel overleg en hoe verloopt dat?

De heer Mark Demesmaeker: Niet alleen Hoeilaart maar ook Halle en eigenlijk heel zuidwest-Vlaams-Brabant zit gesandwichd tussen Brussel en Wallonië. Halle bekleedt een strategische positie en staat meer en meer onder verfransingsdruk. Is het mogelijk om de werking van de vzw op bepaalde momenten en met bepaalde initiatieven tot dat gebied uit te breiden?

Gezien de specifieke situatie, zou het inderdaad beter zijn als de Rand een eigen Huis van het Nederlands zou hebben. Er zijn wel een aantal antennes. Hebben die dezelfde mogelijkheden? Volstaan ze om in te spelen op de specifieke problemen in de Rand, in eerste instantie met Franstaligen?

Ik ben blij dat de sprekers de idee van een studien- en documentatiecentrum genegen zijn. Gezien de specificiteit van de situatie, is het nodig om cijfermateriaal te hebben om het beleid voor te bereiden en te ondersteunen. Ook voor de pers kan dat nuttig zijn.

De middelen zijn inderdaad krap. Is er al berekend hoeveel de vzw idealiter nodig zou hebben om haar taken naar behoren te kunnen vervullen?

De heer Eric Van Rompuy: De vzw is opgericht in de tweede helft van de jaren negentig. De facilitéitengemeenten worden bestuurd door Franstalige meerderheden en er is slechts hier en daar nog een Vlaamse mandataris. Het is de bedoeling om de krachten te bundelen en initiatieven te kunnen nemen in gemeenten waar Vlamingen onvoldoende acties kunnen ondernemen.

De RandKrant is noodzakelijk, maar de concurrentie is groot. Het is echter niet zo gemakkelijk om een eigen niche te vinden. Er zijn veel andere kranten zoals de Streekkrant en de regionale edities van de kranten. Brussel Deze Week heeft een goed compromis gevonden en is complementair aan de Streekkrant door te focussen op het culturele nieuws. De kracht van die publicatie is de frequentie ervan, namelijk wekelijks. De RandKrant verschijnt maar elf keer per jaar. De krant heeft een goede niche en toon gevonden, maar het is niet zeker dat iedereen dat ook leest.

De vzw is ook niet voor alles bevoegd, onder meer huisvesting valt buiten haar werking. Ook het Bruegelproject valt niet onder haar bevoegdheden. De middelen zijn trouwens te beperkt.

In de Rand is er niet alleen een verfransing en een internationalisering maar ook de Vlaamse bevolking veroudert er. Die demografische evolutie maakt het moeilijker om activiteiten te organiseren. Vaak richt men zich tot een kleine doelgroep. Het gebeurt ook dat die activiteiten oudere Vlamingen niet aanspreken en dat het publiek bestaat uit mensen van buiten de facilitéitengemeenten. De gemeenschapscentra hebben vanuit kwaliteitsoogpunt een heel goed programma. Het blijft echter de vraag of ze voldoende publiek werven in de facilitéitengemeenten.

De verwachtingen mogen dus niet te hoog gespannen zijn. De vzw voldoet aan de verwachtingen, maar moet opereren in een moeilijke context.

Het onthaal van anderstaligen, Franstaligen en Europeanen, gebeurt meestal door de Franstalige gemeentecolleges. In de opvang van die mensen moet vzw de Rand wel een belangrijke rol kunnen spelen. Op lokaal vlak beschikt men immers niet over voldoende middelen daarvoor. Het is belangrijk dat anderstaligen kennis krijgen van onze culturele mogelijkheden en administratieve faciliteiten. Uit ervaring weet ik dat er op onthaal-

dagen vaak meer mensen zijn die al jarenlang in de Rand wonen, dan anderstaligen. Daarop zou dus meer nadruk mogen liggen. De vzw heeft maar één stafmedewerker voor onthaal en één voor taalsensibilisatie. De vzw zou dus vooral daarvoor meer middelen moeten krijgen.

Op het einde van de vorige regeerperiode zei minister Van Grembergen dat hij totaal mislukt was als minister van de Rand omdat hij in de Vlaamse Regering er niet in geslaagd was terreinen zoals huisvesting, cultuur, onderwijs te coördineren. Ik hoop dat de nieuwe minister daar wel in slaagt. De vzw kan niet verantwoordelijk gesteld worden voor het ontbreken van die coördinatie. De provincie Vlaams-Brabant schiet op dat vlak wel tekort. De Vlaamse mandatarissen worden best betrokken bij het platform.

Kortom de vzw beantwoordt aan de doelstellingen. Overdreven verwachtingen zijn misplaatst, gezien de moeilijke context.

Mevrouw Dominique Guns, waarnemend voorzitter: De vragen waarop men niet onmiddellijk kan antwoorden, kunnen eventueel later schriftelijk worden beantwoord. Met de opmerking van de heer Gatz wordt rekening gehouden. We gaan dit opvragen en het doorspelen aan de leden van de commissie Brussel en de Vlaamse Rand.

De heer Eddy Frans: Ik dank de parlementsleden voor hun belangstelling en voor hun alerte vragen. Ik probeer elementen van antwoorden te geven in de volgorde waarin de vragen zijn gesteld. Mevrouw De Wachter had het over het niet-nakomen van verplichtingen door de zes facilitéitengemeenten, bijvoorbeeld inzake het jeugdwerkbeleidsplan. Ze wilde weten hoe dat evolueert. Een van de bestaansredenen van de vzw de Rand heeft precies te maken met het feit dat het Vlaamse verenigingsleven onvoldoende aan bod kwam in het gemeentelijke beleid. Daarom heeft de Vlaamse Gemeenschap in die gemeenten destijds zelf cultuurcentra opgericht waarvan het beheer in 1997 is overgedragen aan de vzw de Rand. In de loop der jaren hebben we nog andere taken opgenomen, bijvoorbeeld inzake jeugd en inzake sport. We zullen die taken blijven vervullen omdat ze tot onze opdracht behoren en omdat we er de middelen voor krijgen. Soms maak ik net als u de bedenking dat de betrokken gemeentebesturen daardoor wel in een comfortabele positie terechtkomen. Met

middelen van de Vlaamse Gemeenschap en van de provincie Vlaams-Brabant worden immers dingen gerealiseerd die eigenlijk binnen het budget van de gemeenten zouden moeten gefinancierd worden. Aan de gemeentebesturen wil ik het signaal blijven uitsenden dat het niet evident is dat we op deze domeinen actief zijn. Eigenlijk is dit een uitzonderlijke situatie die historisch gegroeid is. Het zou mooi zijn als we onszelf op termijn overbodig konden maken door het feit dat de zes faciliteitengemeenten die taken op een goede manier invullen.

De dossiers voor het Jeugdwerkbeleidsplan worden opgemaakt door de jeugdraden die de subsidiëring ook rechtstreeks ontvangen. De subsidies worden dus niet toegekend via het gemeentebestuur of via de vzw de Rand.

De lessen Nederlands in onze gemeenschapscentra kennen vooral succes in Kraainem en in Wezemaal-Oppem. In de gemeenschapscentra van de Rand volgen ongeveer vijfhonderd mensen cursussen Nederlands, aangeboden door de centra voor volwassenenonderwijs van Rode en van Tervuren-Hoeilaart. De helft van die cursisten zijn Belgen, de helft buitenlanders. Met onze acties krijgen we over het algemeen een meer positieve respons bij buitenlanders dan bij Franstalige Belgen. Het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant zou moeten zorgen voor meer betrouwbare cijfers over het aantal mensen dat cursussen Nederlands volgt en over de wachtlijsten. Wij hebben alleen zicht op de mensen die bij ons Nederlands leren. Er zijn echter nog veel andere mensen die Nederlands leren in de centra voor volwassenenonderwijs zelf.

De sensibilisatieacties ten aanzien van handelaars worden gevoerd in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant. Er is een nieuwe actie in voorbereiding voor het creëren van goodwill tegenover mensen die het Nederlands willen oefenen. Er werd al een actie gevoerd ten aanzien van de handelaars, nu plannen we ook een actie ten aanzien van de cursisten zelf. We willen de cursisten in staat stellen om zich met een aantal gadgets kenbaar te maken als iemand die graag Nederlands wil praten om het te oefenen.

De vragen van de heer Glorieux over het budget zijn terecht. Ik zal hierover een cijfernota bezorgen. Op dit ogenblik krijgen we een nominatieve subsidie van de Vlaamse Gemeenschap van een goede drie miljoen euro. Daar komt de toelage voor de Randkrant bij, namelijk 397.000 euro en

de toelage van de provincie Vlaams-Brabant, op dit ogenblik 623.000 euro. We hebben 52 personeelsleden in dienst, enkele mensen die centraal werken en de rest gespreid over de verschillende gemeenschapscentra. Als we de dingen in kaart brengen waarvoor we meer middelen nodig hebben, inclusief de exploitatiemiddelen voor Drogenbos en de bijkomende middelen die nodig zijn wanneer de Boesdaalhoeve volledig door ons wordt geëxploiteerd, dan komen we tot een bijkomend bedrag van ongeveer 500.000 euro.

De heer Glorieux vroeg ook of we een zicht hebben op de netwerken van buitenlanders en anderstaligen. We kennen netwerken die gegroeid zijn vanuit de grote internationale instellingen in Brussel zoals de NAVO of de Europese Unie. Het verenigingsleven van buitenlanders kent ook een bepaalde dynamiek. We kennen ook de werking van de internationale scholen. Wanneer we een aanbod willen doen is het door de wetgeving op de privacy vaak moeilijk om over de adressen van de doelgroep te beschikken.

Voor het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand is het belangrijk dat die rand ook groen blijft. Het beleid moet op dat vlak alert blijven en moet eventueel bepaalde bijkomende verwervingen doen. Daarmee heb ik de link gelegd met het Bruegelproject, waar verschillende commissieleden vragen bij hadden. De studie van Hugo De Greef, die werd gerealiseerd in nauwe samenwerking met ons, ligt ter tafel bij de bevoegde instanties. De provincie zou willen dat de coördinatie van dat project aan haar zou worden toevertrouwd. Het gaat immers om een streekgericht project. Uiteraard moeten daarvoor de nodige middelen worden uitgetrokken. Op dat vlak rekent de provincie op de Vlaamse Gemeenschap.

In een geest van continuïteit met het verleden zetten we jaar na jaar een aantal projecten op. We werken mee aan de zomerprogrammering in Gaasbeek, we organiseren een concertenreeks in samenwerking met het Festival van Vlaanderen Vlaams-Brabant, we verlenen telkens onze medewerking aan de dag van de kijker van Ring-TV en elk jaar proberen we een tentoonstellingsproject te ondersteunen of mee op het getouw te zetten. We wisten al een tweetal jaar vooraf dat men in Vilvoorde iets wou organiseren rond Rik Poot. Op een bepaald ogenblik hebben we er dan voor gekozen om aan dit project te participeren.

De heer Gatz vroeg of men pragmatisch kan omspringen met het EVA-decreet om een van de doelstellingen, namelijk een structurele betrokkenheid van de provincie, nu al te realiseren. Ik denk dat de heer Gatz daar gelijk in heeft. Wellicht kan men nu reeds bepaalde statuten aanpassen om dat te realiseren. Men heeft me gezegd dat de EVA-structuur een structurele betrokkenheid van de provincie mogelijk maakt. Binnen de huidige werkwijze impliceert dit vooral het opnemen van een aantal mensen, wat een minder structurele aanpak is.

De sportondersteuning beperkt zich tot de zes faciliteitengemeenten. We ondersteunen op een professionele manier de sportclubs die zich expliciet als Nederlandstalig manifesteren. Per twee gemeenten helpt een van onze medewerkers de clubs om bepaalde projecten uit te werken. Er wordt een bepaald bedrag verdeeld over de clubs als tussenkomst in de kosten voor de huur van infrastructuur, promotie en bijscholing.

Via de begroting Sport beschikken we jaarlijks over een budget van 120.000 euro voor sportondersteuning. De helft van dat budget wordt gebruikt om de professionele medewerkers te betalen. Met de andere helft worden activiteiten gesteund.

De heer Gatz heeft heel terecht een link gelegd tussen het Huis van het Nederlands in Brussel en het Huis van het Nederlands in de Rand. De specifieke situatie in de Rand is immers tot op zekere hoogte vergelijkbaar met de specifieke situatie in Brussel. Het Brusselse Huis van het Nederlands moet niet alleen taallessen aanbieden maar bijvoorbeeld ook het Nederlands promoten in Brussel. Het Huis van het Nederlands heeft een actie opgezet gericht op de handelaars in de Nieuwstraat.

Ik hoop dat het Huis van het Nederlands in de Rand meer moet doen dan alleen maar administratieve taken vervullen. Intakegesprekken organiseren, wachtlijsten bijhouden, enzovoort zijn belangrijk, maar er is meer nodig om Franstalige en buitenlandse inwoners te overtuigen Nederlands te leren. Ik hoop dat het Huis van het Nederlands in de Rand als bijkomende taak krijgt het Nederlands promoten.

Het zou logisch zijn dat het Huis van het Nederlands in de Rand een antenne krijgt in Halle en in

Vilvoorde want het zijn veruit de grootste gemeenten in de regio. Intakegesprekken moeten op één centrale plaats georganiseerd worden. Ik hoop dat we de goede wil van kandidaten uit bijvoorbeeld Wemmel niet nekken door hen naar Vilvoorde te sturen voor een intakegesprek. Niemand weet hoe het precies zal verlopen omdat het Huis van Vilvoorde nog in oprichting is. Men zal er echter heel snel met dergelijke problemen geconfronteerd worden.

Via onze brievenactie naar bedrijven proberen we hen te sensibiliseren de streektaal te respecteren in hun communicatie. Hen verplichten kunnen we niet want de taalwetgeving geldt enkel voor bestuurszaken. Onze brieven zijn dan ook vanuit een opbouwende positieve toon geschreven. Reageren ze niet of negatief krijgen ze een herinnering met een iets strengere formulering. We sturen ook steeds kopies naar de provincie.

Dit systeem heeft enig succes. Ongeveer in de helft van de gevallen wordt er gereageerd. Meestal positief. In de andere helft van de gevallen reageert men negatief of helemaal niet.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Hoe verloopt de procedure als bedrijven niet of negatief reageren?

De heer Eddy Frans: Totnogtoe hebben we nog nooit verdere stappen gezet.

Enkele sprekers reageren positief op het voorstel om een studie- en documentatiecentrum voor de Rand op te richten. De vraag werd gesteld of dit niet kan toevertrouwd worden aan het centrum van professor Els Witte.

Het belangrijkste op korte termijn lijkt me om al het beschikbare materiaal te verzamelen in een studie- en documentatiecentrum waar het geraadpleegd kan worden. Wie dat centrum precies beheert, is eigenlijk onbelangrijk. Het studiecentrum van professor Witte aan de VUB is een mogelijkheid. De belangrijkste taak van zo'n centrum is documentatie verzamelen en ter beschikking stellen. Vzw de Rand wil deze taak opnemen maar andere oplossingen hiervoor zijn zeker ook te onderzoeken. De documenten bestuderen en wetenschappelijke onderzoeken moet overgelaten worden aan gespecialiseerde instellingen als het studiecentrum van professor Witte.

De heer Vermeiren heeft me verrast. Ik was me er niet van bewust dat onze nota zo negatief is. Het was niet mijn bedoeling om hier negatief te doen, maar uit ervaring weet ik dat de bedoeling van dergelijke hoorzitting is te vernemen met welke knelpunten wij geconfronteerd worden.

Niemand kan ontkennen dat de vorige Vlaamse Regering en de bestendige deputatie niet met elkaar praatten. De vorige Vlaamse Regering besliste bijvoorbeeld om de RandKrant over te hevelen naar vzw de Rand, om een sportbudget toe te kennen aan vzw de Rand, om het culturele hoofdstuk van het Bruegelproject over te hevelen naar vzw de Rand. De vorige Vlaamse Regering vond het echter niet nodig de provinciale verantwoordelijke vooraf in te lichten. De bestendige deputatie ging over het algemeen akkoord met de beslissingen van de Vlaamse Regering, maar de manier waarop een en ander werd geregeld, zorgde voor spanningen.

Bovendien is de provincie Vlaams-Brabant er sterk van overtuigd dat vzw de Rand het beleid uitvoert en niet bepaalt. Voor alle duidelijkheid: ik ben het daar volledig mee eens. De provincie Vlaams-Brabant vindt net zoals vzw de Rand dat de Vlaamse gemeenten zich moeten verenigen in een platform voor onthaal en integratie. Het is echter aan de provincie om het initiatief te nemen en vzw de Rand daarbij te betrekken.

Als vzw de Rand alle vragen en opmerkingen over de werking van Vlabinvest bundelt in een nota, merkt de provincie op dat dat niet de taak is van vzw de Rand. Daar ben ik het niet volledig mee eens omdat het decreet bepaalt dat wij de belangen van de Vlamingen in de regio moeten behartigen. Vragen en opmerkingen bundelen om ze door te spelen naar de politieke verantwoordelijken, beschouw ik wel als onze taak. Het klopt dat wij vaak alleen maar vaststellen terwijl de politieke wereld naar oplossingen moet zoeken. De politici zijn verantwoordelijk voor het beleid. Wij kunnen alleen maar signaleren.

Wij krijgen meer respons van buitenlanders dan van Franstaligen. De vraag hoe we de Franstaligen beter zouden bereiken, is heel complex. Ik moet het antwoord op deze vraag schuldig blijven. Het Vlaamse inburgeringsbeleid streeft andere doelstellingen na en richt zich vooral op nieuwkomers, die vaak in een achtergestelde positie zitten. Wij richten ons in de Rand op Franstaligen die er al

lang wonen en op eurocraten. Zij zijn niet achtergesteld. Wij proberen hun aandacht te vestigen op de Nederlandstalige gemeenschap. Onze doelstellingen zijn eveneens inburgeringsdoelstellingen, maar ze maken geen deel uit van het Vlaamse inburgeringsbeleid.

De gemeenschapskranten correct, volledig en objectief samenstellen is een evenwichtsoefening. Ik kan me voorstellen dat sommige Vlamingen bedenkingen hebben bij artikels waarin Franstalige schepenen hun beleid toelichten. Doen we dat niet, dan zijn we het plaatselijke oppositieblad. Dat willen we evenmin zijn. De gemeenschapskranten willen immers volledige en objectieve informatie geven over het lokale beleid.

Wie maakt die keuzes? Het redactiecomité dat bestaat uit mensen uit de omgeving van het gemeenschapscentrum, mensen van de cultuurraad, Nederlandstalige schepenen en gemeenteraadsleden, die daar als vrijwilliger deel van uitmaken. We streven er expliciet naar dat alle mogelijke invalshoeken vanuit de Nederlandstalige aanwezigheid in die faciliteitengemeenten binnen het redactiecomité aanwezig zijn. In Wezenbeek-Oppem is er bijvoorbeeld DWO als Nederlandstalige lijst, maar er zijn ook Vlamingen die binnen de bestuursmeerderheid een rol spelen. We proberen die stem ook aanwezig te laten zijn in de redactiecomités zodanig dat het brede Nederlandstalige veld in ieder geval aanwezig kan zijn in de besprekingen. Het redactiecomité neemt beslissingen over de manier waarop een tekst wordt opgenomen. Wie maakt de verslagen van de gemeenteraad? De heer Selleslach coördineert het geheel van de gemeenschapskranten. Hij kan beter zeggen wie de verslagen maakt.

De heer Geert Selleslach, redacteur gemeenschapskranten: Dat verschilt van krant tot krant. In sommige kranten gebeurt dat door de vrijwilliger van de redactie ofwel wordt dat door een freelance journalist gemaakt.

De heer Eddy Frans: De heer Vermeiren stelt dat de sociale verhuurkantoren heel actief zijn en goed werk leveren. Ik beweer zeker niet het tegendeel. Als er van het Nederlandstalige karakter in de Vlaamse Rand een actiepunt wordt gemaakt, dan gaat men dat doel niet in de eerste plaats bereiken met de werking van vzw de Rand. We kunnen zinvol werk doen op het terrein, maar dat blijft beperkt binnen de sociaal-culturele bewust-

makingssfeer. Een huisvestingsbeleid speelt een sleutelrol in de doelstelling. Een objectieve vaststelling is dat de doelstelling van de oprichting van Vlabinvest nagenoeg niet is bereikt. Het huisvestingsbeleid heeft op dit ogenblik zijn beperkingen in relatie tot de grote doelstellingen die men stelt met betrekking tot het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand. Het is niet evident om daar formules voor te vinden. Het voorstel van minister Keulen om de kennis van het Nederlands als voorwaarde te stellen om in aanmerking voor een sociale woning heeft bijvoorbeeld al voor heel wat discussie gezorgd. Ook op juridisch vlak is dat niet evident vanwege het gelijkheidsbeginsel en dergelijke meer. Er moeten ook middelen worden gevonden. Vlabinvest was een theoretisch model, maar in de praktijk blijkt dat het resultaat in de zes faciliteitengemeenten zeer beperkt is.

Wat betreft de vragen van de heer Van Dijck klopt het dat we momenteel in het beleidsdomein Cultuur, Sport, Jeugd en Media zitten. Is dat terecht? Dat maakt niet zoveel uit, zolang men in een goede verstandverhouding met de beleidsverantwoordelijke kan werken. Het is wel zo dat we daaruit gegroeid zijn. De middelen die voor vzw de Rand ter beschikking zijn gesteld, staan nog altijd op de begroting Cultuur. Ik heb daar niet veel moeite mee. De middelen voor de RandKrant staan op de begroting Kanselarij.

We hebben op een informele manier contacten met de gemeentebesturen in de zes faciliteitengemeenten. De contacten zijn niet gestructureerd. Met de ene burgemeester verlopen die beter dan met de andere. We hebben natuurlijk contacten met de Vlaamse mandatarissen. Ik merk wel dat de burgemeesters graag naar onze activiteiten komen en daar vol lof over zijn.

We onderschrijven de bekommernis van de heer Van Dijck voor een algemene communicatiestrategie. Vooral de uitdaging om met anderstaligen om te gaan zal in een totaalconcept moeten aangepakt worden. We kunnen dat niet doen door middel van geïsoleerde initiatieven. In de vorige regeerperiode is een website voor anderstaligen actief geweest in de Rand, maar die heeft maar een half jaar gefunctioneerd. Daarna bleek het een doodgeboren kind te zijn bij gebrek aan goede afspraken over de opvolging bij de administratie van de Vlaamse Gemeenschap. We moeten een breed samenhangend concept ontwikkelen waarin Ring-TV een rol moet spelen.

Het klopt ten dele dat er bij vzw de Rand nog heel wat vragen leven. We weten niet hoe de omvorming tot een EVA verder zal verlopen. Over het platform van de gemeenten worden we wel regelmatig op de hoogte gehouden, zowel door het kabinet van minister Vandenbroucke als door de bevoegde gedeputeerde. Naar mijn gevoel duurt het iets te lang voor men ermee start. De laatste politieke overweging was dat in een sfeer van onduidelijkheid over het dossier Brussel-Halle-Vilvoorde het niet het aangewezen moment is om burgemeesters of schepenen rond de tafel te krijgen om op een creatieve manier na te denken over het beleid Onthaal en Integratie van anderstaligen.

Vzw de Rand is niet betrokken bij de task force. Dat is een bewuste keuze van minister Vandenbroucke. Op een moment waarop men de samenwerking met de provincie wil institutionaliseren, wil men de provincie niet voor het hoofd stoten door vzw de Rand in de task force op te nemen. Men is de task force aan het voorbereiden, maar die is nog niet in werking getreden. Als het platform van gemeenten wordt opgestart, moet men erover waken dat daarbij voor de zes faciliteitengemeenten de conferentie van Vlaamse mandatarissen worden betrokken zodanig dat die stem duidelijk aanwezig is. De conferentie van Vlaamse mandatarissen kent een nieuwe dynamiek sinds de nieuwe regeerperiode. Men komt regelmatig samen en zit met de bevoegde ministers aan tafel. Het secretariaat van de conferentie wordt waargenomen door een medewerker van vzw de Rand.

In het verleden was het personeelsverloop in een aantal functies groot. Nu is dat vrij stabiel. Op dat vlak zijn er geen problemen meer.

Gemeenschappelijke initiatieven met Brussel inzake promotie huisvesting zijn er niet geweest om verschillende redenen. In de sfeer die de vorige regeerperiode kenmerkte, stelden we ons voorzichtig op om heel nadrukkelijk met Brussel te gaan praten. Vanuit de deputatie werd dat heel wantrouwig gevolgd. Men vond dat dit in een eerste fase op het niveau van de overheden moest gebeuren, bijvoorbeeld tussen de VGC en de deputatie. Ik heb ooit gesteld dat als men vanuit Brussel wilde samenwerken met vzw de Rand, ik niet zomaar alle hens aan dek wou roepen om het interessante Brusselse culturele leven te promoten in de Rand als er geen wederkerigheid is. Ondertussen zijn de geesten zodanig geëvolueerd dat dit al globaler

wordt bekeken. Ik verwijs naar Kwartslag, het initiatief van een samenwerking tussen het Kaaitheter, Ancienne Belgique en het cultuurcentrum van Strombeek en Dilbeek. In de Agenda van Brussel Deze Week worden ook een aantal Randactiviteiten vermeld. Op het terrein is er een positieve evolutie.

Op driedaagse informatie- en studiedagen die we enkele jaren geleden hebben georganiseerd met gemeenten, hebben we van iemand van het Provinciaal Instituut voor Vorming en Opleiding (PIVO) vernomen op welke wijze ambtenaren kunnen worden bijgeschoold in hun opdracht en hun manier om anderstaligen aan te pakken. Dergelijke cursussen bestaan nog altijd. Ik weet niet hoeveel gemeenten daaraan hebben deelgenomen. Ik denk niet daar Vlaamse ambtenaren bij betrokken zijn. We hebben wel aan het onthaalpersoneel dergelijke vorming gegeven.

De heer Demesmaeker pleit ervoor om het werkingsgebied van vzw de Rand zo ruim mogelijk te bekijken. Vanuit inhoudelijke bekommernissen is dat terecht en gegrond. We zitten met een getrappt systeem. We zijn zeer actief aanwezig in de zes faciliteitengemeenten. Daar gaat onze grootste aandacht op het terrein naartoe. In de andere gemeenten zijn we op een ander vlak actief, onder meer door het verspreiden van de RandKrant. Het klopt dat die krant niet in Halle wordt verdeeld. Toen men startte met de RandKrant is men een bepaald verdelingsgebied overeengekomen, dat we nog altijd respecteren en Halle zit daar niet bij.

De heer Mark Demesmaeker: Ik besef dat de middelen beperkt zijn. Het initiatief om handelaars en bedrijven bewust te maken kan men echter zonder veel extra inspanningen en middelen uitbreiden tot Halle, Hoeilaart, enzovoort.

De heer Eddy Frans: Dat klopt. Het grootste deel van de bewustmakingsacties gaat verder dan de zes faciliteitengemeenten. Ook de acties die met de provincie worden opgestart, gaan ruimer. We zijn al actief in bijvoorbeeld Overijse, Hoeilaart, Grimbergen en Tervuren.

De heer Henry Coenjaarts: Een gestructureerde samenwerking tussen RandKrant en Ring-TV is er niet. Er zijn enkel informele contacten. Ik werk bijvoorbeeld wel samen met journalisten van Ring-TV. Maar daarmee geven we niet concreet gestalte

aan een beleid om het bereik van de RandKrant voor anderstaligen groter te maken. Het is absoluut noodzakelijk om te komen tot een omvattende aanpak, in een totaal communicatieplan.

Mevrouw Dominique Guns, waarnemend voorzitter: Ziet u een piste om een samenwerking mogelijk te maken? Ring-TV en de RandKrant zijn immers twee totaal verschillende media.

De heer Henry Coenjaarts: Dat is het grote probleem. RandKrant heeft een tweeledige opdracht: enerzijds berichten over de regio en het Nederlandstalige karakter ervan benadrukken en anderzijds meehelpen aan de integratie van anderstaligen. Het is al heel erg moeilijk om die twee opdrachten met elkaar te verzoenen. Dat wordt nog complexer bij een samenwerking tussen de RandKrant en Ring-TV. Ik heb er geen idee van hoe die concreet gestalte moet krijgen. Een gerichte advertentiecampagne voor de RandKrant op Ring-TV is mogelijk maar zal niet veel aarde aan de dijk brengen.

Mevrouw Dominique Guns, waarnemend voorzitter: Ik dank de sprekers voor hun zeer uitgebreid en deskundig verslag.

De verslaggever,

De voorzitter,

Sven GATZ

Gerda VAN STEENBERGE